

Fara vit at duga at umsita olju-milliardirnar?

Oddagrein

Nú bert eitt ár er til, at oljuframleiðsla fer í gongd tætt við føroyska fiskimarkið kundi verið spurt, nær slík framleiðsla man fara í gongd á okkara egna øki. Fyri at svara hesum spurningi mugu vit fyrst kenna úrslitið av seismisku kanningunum hjá Western. Har næst skal boring siga okkum, um olja í heila tíkið finst í føroysku undirgrundini. Enn vita vit tað ikki.

ONKUR vil tí halda, at tað er alt ov tíðliga nú at seta spurningin: finna vit olju, hvat skulu vit so gera við oljumilliardirnar.? Tað er í hvussu so er nógv, sum longu nú bendir tann vegin, at olja er í okkara undirgrund, er hon har og kanningarnar ganga sína gongd og vit eru so heppin at raka við olju stutt eftir, at boring er byrjad, so fara tað at ganga millum 5 og 10 ár, aðrenn verulig framleiðsla kann byrja.

ÍMYNDA vit okkum, at talan verður um fleiri oljukeldur av tí slagnum, sum bretar hava funnið og nú byrja framleiðslu frá, so kemur hetta at kollvelta tað litla føroyska samfelagið. Bert tann eina bretska keldan, sum funnin er, Foinaven, er mett at kunna framleiða umleið 100.000 tunnur um dagin. Rokna við tað um til pengar, so framleiðir henda eina keldan fyri 3,5 milliardir krónur um árið. Ein stórus partur av hesum fer í bretska marknadsáskjann umframt at hetta gevur arbeiði til nógv fólk í landi og harvið skapar umsetning í nógum liðum. Sammeta vit fólkatalið í Føroyum og Bretlandi, er greitt, at bert ein slík kelda kann fáa sera stóra ávirkan á allan samfelgsbúskapin.

VERÐUR talan so um fleiri keldur av hesum slag, tosa vit um orandi peningaupphæddir, sum skulu umsitað av hesum fátali av føroyingum. Eru vit tá í heila takið tilreiðar at taka imóti eini so kollosalari avbjóðing? Verður ikki lögð so stór ábyrgd á tey, sum skulu stýra samfelagnum og á vinnulivið, at okkum nýtist ein heilt óðrvisi hugburð til pengar og samfelagið sum heild! Kemur henda hugburðsbroyting ikki, verður tað so ikki tann gamla søgan umaftur, har lokalpolitikarar og vinnulivsfólk (hari bankafólk) blindað av tí gylda gullinum og uttan ábyrgd fara at oysa út av øllum!

ER stórus møguleiki fyri at finna olju, so er tað als ikki ov tíðliga nú at gera sær tankar um, hvussu oljumilliardirnar skulu brúkast ella so. Í tí sambandi hevði verið gott við einum breiðum orðaskifti, sum vit eisini hava lýst eftir her í blaðnum. Hvør skal taka avgerðirnar um, hvat eitt oljuvirskot skal brúkast til. Hvussu brynja vit okkum út til at taka imóti oljunni. Hetta er tann stóri spurningurin, sum vit ilongu nú eiga at tosa um.

Sosialurinn

Edmund og Hurd um marknaðsemjuna:

Samráðingarmøgu-leikin ikki troyttur

Alt má gerast fyri at sleppa undan at fara til Haag dómstólin



Douglas Hurd, uttanríkisráðharrin

I gjár hittu teir báðir á fundir, Edmund Joensen, løgmaður og bretska uttanríkisráðharrin Douglas Hurd fyri at tosa um marknaðsemjuna millum Føroyar og Bretland.

Úrslitið av fundinum er at tað verður hildið fram við at samráðast um eina loysn. Teinum útdindaskrivi verður sagt, at all eigur at verða gjørt fyri at sleppa undan at fara til dómstólin í Haag við málinum.

Enn eru so heldur ikki allar samráðingarmøguleikar úttömdu, og tey eigur at verða hildið fram við samráðingunum síga teir báðir.

Politisku myndugleikarnir í báðum londunum fara eisini at fylgja væl við gongdini og gera sítt til, at ein loysn verður funnin við samráðingarbóð.

Vit prenta her skrivi frá teinum báðum eftir fundin.

Tíðindafragefning frá fundi lögmanns við bretska uttanríkisráðharran Douglas Hurd í Keypmannahavn 8. februar 1995:

Váttast kann,

at vit vinarliga hava greitt hvørjum øðrum frá okkara sjónarmiðum um landgrunnsmarkid.

at vit eru samdir um, at stórus tørvur er á at fáa



Arni Olafson, samráðingarløgmaðurin hevur víst á, at samráðingarmøguleikar eru ikki troyttir. Hetta staðfesta løgmaður og Hurd nú marknaðslíð loyst.

at vit vilja heita á embætismannanevndirnar at hakka fram við royndum teirra at finna eina loysn, og

at vit vilja halda fram við at fylgja væl við, um nóg munandi framstig henda í samráðingunum.

Og viðvíkjandi vandanum fyri at málið verður lagt inn fyri Altjóða Dómstólin,

at okkum dámar betur eina samráðingarloysn, og

at allir samráðingarmøguleikar enn ikki eru troyttur.

900 undirskriftir áðrenn Grækarismessu

Krivið er ein tjóðfundur undir ST-yvirumsjón

Zakarias Wang vil, saman við øðrum, hava ein tjóðfund í lag. Hesum hava tey virka fyri síðani einaferð í heyst, og nú hava tey sett sær fyr, at freistin at skriva undir fundarkrivið, er á Grækarismessu.

Teinum útdindaskrivi sigur Zakarias Wang, at ein tjóðfundur verður valdur av fólkunum, og hann hevur fullveldi til at taka allar avgerðir um lagnum okkara. Zakarias Wang sigur, at eitt krav um ein tjóðfund kann bert reistast sum eitt fólkakatt. Ein avleiðing av tí vanstyri, sum vit hava havt í mong ár, er at allir stovnar, sum virka her á landi, eru settir við utlendskari lóggávu, og teir hava ikki myndugleika til at tosa fólksins sæk.

Stigtakarinn sigur, at tað er ul fánýtis at venda sær til donsku stjórnina, tí hon hevur ongantíð tikið okkara støðutakan til eftirtektar, og tí fara tey at venda sær til Margreту drottning við ynskinum um ein tjóðfund. Men stigtakararnir viderkenna, at hon sum drottning ikki kann gera nógv fyri at hjálpa okkum í hesum máli. Tí skal boðast drottningini frá, at tey

fara at venda sær til ST-áðalskrivarann við umbøn um, at hann skipar fyri vali til ein tjóðfund undir ST-yvirumsjón.

Zakarias Wang sigur, at til tess at eitt fólkakatt verður tikið til eftirtektar er vanligt, at ein tvei prosent av fólkunum skulu undirrita, og tað tvast hann ikki í at tað ber til.

Á Grækarismessu kemur ST-áðalskrivarinn til Keypmannahavnar, og hildið verður hóskiligt at handa honum og drottningini undirskriftirnar.

tór.



Zakarias Wang fer nú, smán við øðrum, at savna enn fleiri undirskriftir enn tey framanundan hava fingið.